

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 56187-03-21 כ' נ' כ'
תלה"מ 2429-05-21
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט רן ארנון

תובעת י' א'
באמצעות ב"כ עו"ד סמדר וינברג

נגד

נתבע א' כ'
באמצעות ב"כ עו"ד אירה אלקלעי-רובין

פסק דין

לפני שתי תובענות שהוגשו ע"י האישה המתנהלות בין הצדדים:

- א. תלה"מ 56187-03-21 – תביעה לאכיפת הסכם גירושין והליכי ביצוע לפי סעיף 7 לחוק בתי המשפט לענייני משפחה תשנ"ה-1995;
- ב. תלה"מ 2429-05-21 – תביעה למזונות ומדור;

רקע עובדתי:

1. התובעת והנתבע (להלן גם: "האישה" ו-"האיש"; יחד: "הצדדים" או "בני הזוג"), ניהלו מערכת זוגית משנת 2007 ונישאו זל"ז כדמו"י ביום 11/12/2014.
2. מנישואי הצדדים נולדו להם שתי ילדות (להלן: "הקטינות"):
א' ילידת 2016 (כיום בת 6)
מ' ילידת 2017 (כיום בת 4.5)
3. הקטינה מ' סובלת מאסטמה קשה ומחלת קדחת ים תיכונית FMF, ומוכרת במוסד לביטוח לאומי כנכה 100%.
4. נישואי הצדדים לא עלו יפה, והם התגרשו זמ"ז ביום 3/6/2019 בבית הדין הרבני בצפת. טרם הושלמו הגירושין חתמו הצדדים על הסכם גירושין, במסגרתו הסדירו בעלי הדין את העניינים הכרוכים עם הגירושין. ההסכם קיבל תוקף של פסק דין ביום 5/5/2019 (להלן: "הסכם הגירושין").

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187-כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

5. בין היתר, נקבעו בהסכם הוראות ביחס לחובות המשותפים של הצדדים ואופן סילוקם. התובעת הגישה תביעותיה לאחר שלטענתה הפר הנתבע את הוראות ההסכם, והותיר אותה חשופה לתביעות בטענה שאינו משלם את החובות כפי שהתחייב בהסכם.
6. המחלוקת בין בעלי הדין נסובה סביב מילוי הוראות ההסכם בנוגע לכיסוי החובות וקיום זמני השהות, וכן בשאלת גובה מזונות הקטינות, ובפרט מזונות הקטינה מ', שלגביה נקבע בהסכם הגירושין כי קצבת הנכות המשולמת בגינה לאם תשמש כחלף מזונות, ורק אם תופסק הקצבה ישולמו מזונות על ידי האב בסך של 1,500 ₪ מדי חודש.
7. חרף הניסיונות, לא הצליחו הצדדים להגיע לכדי הסכמות במחלוקות שביניהם. דיון הוכחות התקיים ביום 31/1/2022, הוגשו סיכומי הצדדים וכעת נדרשת הכרעתו. בשים לב לעניינים שבמחלוקת, אברר תחילה את התביעה לאכיפת הסכם והליכי ביצוע, ולאחריה אדון בתביעת המזונות.

התביעה לאכיפת הסכם גירושין והליכי ביצוע

8. תביעה זו עניינה כאמור אכיפת סעיפי הסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים. במרכזה השאלה האם הפר הנתבע את שהוסכם בהסכם הגירושין, וכן הפר חובות נוספות כלפי התובעת, לרבות חובת תום הלב.

תמצית טענות התובעת

9. הסכם הגירושין חד צדדי, מקפח ועושק. לטענת התובעת, הנתבע ביקש להיפרד בטענה שהתובעת לא עוזרת לכלכלת הבית, אך למעשה, הרקע לפרידה היה חידוש הקשר עם אביה למורת רוחו של הנתבע. יחד עם זאת ייאמר, כי חרף טענות אלה של התובעת, היא לא עתרה לביטול הסכם הגירושין אלא דווקא לאכיפתו.
10. לדבריה, לא יכולה הייתה לקחת חלק בכלכלת הבית שכן, עקב מחלתה ונכותה של הקטינה מ', נאלצה האם להישאר איתה בבית ולטפל בה 24/7. גם לאחר כניסת הקטינה למסגרת חינוכית, פעמים רבות נאלצה האם להישאר בבית לטפל בה עקב מחלות ולהפסיד עבודה. הטיפול בקטינות, ובפרט מ', בא על חשבון האם והקריירה שלה. זאת בשעה שהנתבע פתח עסק משגשג בתחום הנדליין והתיווך ועושה בו חיל.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

11. בנוסף, התברר לטענתה כי הנתבע ניהל מערכת זוגית מקבילה, בעקבות כך התובעת מצאה עצמה במצב נפשי קשה. בנסיבות אלה, תחת איומים מצד הנתבע ומתוך מצוקתה, חתמה על הסכם הגירושין המקפח, מבלי שהייתה מיוצגת.

12. לדרישת הנתבע, עזבה התובעת את דירתם המשותפת. הנתבע מכר את דירת המגורים וגזל את חלקה של התובעת במכירת הדירה, בניגוד למוסכם בהסכם הגירושין. כמו כן, נטל לעצמו את כל כספי שכירות הדירה שהתקבלו עד למכירתה.

13. כל הפעולות לכיסוי החובות נעשו על ידי הנתבע בלבד, מבלי שהציג כל אסמכתא או דו"ח חשבונאי להוכחת פירעון החובות.

14. בסעיף 9 להסכם הגירושין (יוער כי התובעת מפנה לסעיף 9 בהסכם אך למעשה בהסכם מופיעים סעיפים 8 ו-10, ללא 9. הכוונה כפי הנראה לסעיף 8 על סעיפיו הקטנים - ר.א.) נקבע כי הצדדים יסלקו יחד, באמצעות התמורה ממכירת הנכס, את החובות בחשבונות המשותפים. עתה התברר לתובעת כי נותר חוב של עשרות אלפי שקלים, שלא כוסה על ידי הנתבע, אשר מסכן אותה ופוגע באשראי שלה. לשיטת התובעת היה על הנתבע לסלק את החובות הרובצים עליה אישית ומסכנים אותה כגון חובות לבנק, בטרם פרע חובות אחרים, למשל, להוריו.

15. לטענת התובעת, פרשנות סעיפי ההסכם מלמדת כי הכוונה הייתה שחלקה של התובעת ישמש אך ורק לכיסוי חלקה בחובות הצדדים המפורטים בסעיף 9 להסכם, ונובעים מהתחייבויותיהם במסגרת הנישואין. ואילו כל יתר החובות המפורטים בס"ק 2 יסולקו ע"י הנתבע בלבד מחלקו בתמורה ממכירת הדירה. על בסיס הסכמות אלה ויתרה התובעת על כל זכויותיה בעסקי הנתבע.

16. עוד טוענת, כי מאחר שהנתבע לא סילק את ההלוואה על הרכב היא איננה יכולה למכור אותו אף שנגרמות לה בגינו הוצאות כבדות על טיפולים ותיקונים.

17. מכל אלה מבקשת התובעת לקבוע סנקציה כספית על כל הפרת חיוב כספי מצד הנתבע, וכן כל סעד נוסף בגין הפרת התחייבויות הנתבע והפרת חובת תום הלב בקיום ההסכם והפרת חובת גילוי נתונים רלוונטיים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

תמצית טענות הנתבע

18. מבוקש לדחות את התביעה. הנתבע מכחיש את הפרת ההסכם וטוען כי הוא ממלא אחר ההסכמות באופן הוגן ומלא, וכי ניתן דיווח מפורט בנוגע לחובות והחוזרים.

19. תנאי ההסכם סוכמו יחד בין בני הזוג והם מיטיבים עם התובעת. כך למשל, נקבע שהתובעת תישאר לגור בדירה עם הקטינות עד לחודש יוני 2019, וכל הוצאות הבית, המחיייה והמשכנתא שולמו על ידי הנתבע. זאת ועוד, מאחר שהוא עבד והתובעת טיפלה בבנות, הסכים לקחת על עצמו את תשלום כל החובות המשותפים, ולהשאיר לתובעת את הרכב והריהוט של הבית.

20. בהתאם לכך, נקבעו הוראות נוספות הנוגעות בזמני השהות, באופן זה שרוב הזמן הבנות ישהו עם האם, ומתחשבות בכך שהנתבע יאלץ לעבוד כמה שיותר על מנת לשלם את החובות.

21. עוד נקבע בהסכם, כי התמורה ממכירת הדירה תשמש לכיסוי חובות הצדדים ורק אם תיוותר יתרה תחולק השארית ביניהם. כאמור התמורה שהתקבלה לא הספיקה אפילו לכיסוי מלוא החובות. לתובעת לא הייתה לה כל ידיעה באשר לשווי הדירה והיקף החובות ומכאן טענותיה.

22. לעניין החובות טען הנתבע, כי נלקחו הלוואות לקניית הדירה, הן מהבנק והן הלוואה מהורי הנתבע, בסך 300,000 ש"ח, כאשר למעשה רוב הסכום מהוריו היה מהלוואות משכנתא שעשו הוריו על ביתם כדי לסייע לצדדים ברכישת דירתם. אין לשעות לטענות התובעת לעניין העדפת נושים. כפי שהוכיח הנתבע, מקור הכספים מהוריו היה בהלוואה שלקחו כנגד שעבוד ביתם שלהם, ועל כן הייתה עדיפות לסילוק חוב זה. יתר על כן, הסכם הגירושין אינו קובע סדרי עדיפויות בהחזר החובות ואינו קובע לוחות זמנים לסילוקם.

23. תשלומי השכירות שהתקבלו עבור הדירה אכן עברו לידי הנתבע, אך הוא לא שלשל אותם לכיסו, אלא עשה בהם שימוש לכיסוי התשלומים השוטפים של המשכנתא, עד למכירת הדירה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

24. הנתבע מוסיף ומשלם את יתרת החובות מידי חודש, בעוד שהתובעת לא נדרשה לשלם ולו שקל. לדבריו ניתן לראות כי מתוך סך כולל של 586,838 ₪ חובות משותפים, מעבר למשכנתא שסולקה עם מכירת דירת הצדדים, עד כה שילם הנתבע 501,893 ₪ ונותרו עוד כ- 84,954 ₪ אותם ממשיך הנתבע לשלם. לאור היקפם, לא הייתה כל יכולת לסלק את החובות בתוך זמן קצר אך הנתבע מוסיף לשלם, ופועל למזער את חשיפת התובעת לתביעות בגין החובות המשותפים.

25. לאור האמור מבוקש לדחות את התביעות.

דיון והכרעה

26. לאחר עיון בחומר הראיות שהובא בפני ושמיעת הצדדים, אני סבור כי דין התביעה לאכיפת הסכם הגירושין להידחות. להלן נימוקי.

27. העניינים הממוניים בין הצדדים הוסדרו במסגרת הסכם הגירושין שנחתם ביום 26/3/2019, וקיבל תוקף של פסק דין ביום 5/5/2019.

28. בין היתר, קבעו הצדדים כי דירתם תימכר, והתמורה שתקבל בעדה תכסה את תשלומי המשכנתא וכלל חובות והתחייבויות הצדדים. החובות המשותפים פורטו בסעיף 8 להסכם הגירושין. עוד הוסכם בין הצדדים, כי הם מוותרים על הזכויות הפנסיוניות של הצד השני וכי האישה מוותרת על כל זכות ביחס לעסק הבעל - משרד התיווך "*****".

29. התובעת טענה בתחילה כי הנתבע אינו מקיים את הוראות ההסכם שעה שלא פטר אותה מהחובות המשותפים. עוד טענה כי לא הוצגו בפניה כל אסמכתאות לפירעון החובות ואין לה כל ידיעה באשר מה שולם ומה לא.

30. בחקירתו העיד הנתבע כי בטרם חתימה על הסכם הגירושין הציג בפני התובעת את סכומי ההלוואות, מספרי ההלוואות והאסמכתאות (עמ' 21, ש' 28 – 33, עמ' 22, ש' 1 – 4). בהמשך הציג הנתבע לתיק בית המשפט את פירוט כלל החובות הקיימים ואישורים על פירעון החובות.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

31. לאחר שהתבררו העובדות לאשורן נותרה בפי התובעת טענה אחת והיא, שהיה על הנתבע לכסות חובות אחרים כמו החוב לבנק הפועלים שהינו חוב משותף, שכן אלה מעמידים אותה בסיכון, בטרם פרע את החוב להוריו.

32. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבור כי יש לדחות את טענות התובעת. מאז נחתם ההסכם וקיבל תוקף של פסק דין, הנתבע משלם מידי חודש בחודשו את כלל החובות, ואת חלקם אף סילק באופן מוחלט, כך גם את ההלוואה שרבצה על הרכב. אני מקבל את טענות הנתבע על כך שהעדיף לפרוע את החוב להוריו, הן מאחר שמדובר בסכום גבוה, והן, ובעיקר, משום שההלוואה שנתנו הוריו לצדדים מקורה בהלוואה שלקחו הורי הנתבע, על ידי משכון ביתם, על מנת לסייע לצדדים. לכן היה צורך להשיב את הסכום הזה בהקדם על מנת שלא לסכן את הנכס של הוריו.

על כך העיד הנתבע בחקירתו:

ש. אני אומרת שבהסכם לא הוקנתה לך זכות לבחור את סדר הנושים. מדוע לא בחרת לי בזמן אמת את מה ששילמת.

ת. אני מסרתי לה דין וחשבון על כל החובות שכוסו ונשאר. ההורים שלי לוו כספים עבורנו ומן הראוי להשיב להם את מה שמגיע להם. המשכנתא היתה 405 אלף ש. הדירה נקנתה בסכום של 450 אלף ש ושופצה בעוד 200 אלף ש כך שזה כסף שלא רואים אותו שההורים נתנו לנו. בסוף מכרנו את הבית הזה במחיר עלות ולא נותר אפילו רווחה, יש הוצאות עו"ד והוצאות אחרות. אני בחרתי לשלם קודם את החובות הגדולים יותר שזה להורים שלי.

ש. מדוע דווקא את החובות שמסכנים אותה וגורמים לה נזק. אם קורה משהו ואתה מפסיק לשלם הרי שיבואו אליה. הרכב המסכן שיש עליו הלוואה שלא סילקת אותו כך שהיא לא יכולה למכור אותו. מדוע דווקא את החובות שהם הכי בעייתיים עבורה ואולי כדי לפטור עצמה מהם היא הסכימה לחתום על הסכם זה. מדוע אותם דווקא לא סילקת

ת. החובות משולמים בזמן.

ש. אני מדברת על הסיכון

ת. שנינו נמצאים בסופו של דבר בסיכון כי אלה חובות משותפים שלקחתי על עצמי ואני משלם אותם.

(עמ' 22, ש' 34,35, עמ' 23 ש' 13 לפרוטוקול)

33. עדות זו סבירה ומתיישבת עם הראיות שהוצגו בפני. לא הוכח כי הנתבע מפר את הוראות הסכם הגירושין וההסכמות בין הצדדים. טענות התובעת על כך שהנתבע אינו משלם את

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

החובות, או הסיכון שלכאורה נמצאת בו, נטענו בעלמא ללא כל סימוכין ולמעשה התמונה שהצטיירה בפניי מראה ההפך.

34. בהסכם הגירושין לא נקבעה כל מסגרת זמנים לפירעון החובות ולא נקבע סדר נושים. גם החוב לבנק הפועלים, לגביו טוענת התובעת כי מעמיד אותה בסיכון, משולם על ידי הנתבע מידי חודש. כמו כן מקובלת עליי טענת הנתבע כי מאחר שמדובר בחובות גבוהים הציפיה לתשלום בזמן קצר אינה ריאלית.

35. על פניו נראה כי תביעה זו הוגשה בשל חוסר ידיעת העובדות על ידי התובעת, יותר מאשר ידיעה כי בוצעה הפרה של ההסכם. חרף זאת, אינני סבור כי יש להשית על התובעת הוצאות משפט, שכן הנתבע עצמו לא שיתף את התובעת בפרטים ובמסמכים שהיה עליו לשתף, ובין היתר, הכספים שהתקבלו בתמורה למכירת הדירה, סילוק החובות וסדר סילוקם ועוד. ייתכן, שלו היה הנתבע טורח לשתף את התובעת בכל הפרטים הנדרשים, הגשת תביעה זו הייתה נמנעת.

36. למותר לציין כי במידה שהנתבע לא ישלם את החוב האחרון שנוטר לתשלום, פתוחה בפני התובעת האפשרות להגשת בקשה לגביית חוב באמצעות פתיחת תיק הוצאה לפועל.

37. מכל האמור, התביעה לאכיפת הסכם והליכי ביצוע נדחית.

מזונות ומדור תלה"מ 21-05-2429

תמצית טענות התובעת

38. הסכמתה לגזל (כלשון התובעת) קצבת נכות הקטינה מ', כחלף מזונותיה, ניתנה בשל מצבה הנפשי של התובעת, הפער הכלכלי בין הצדדים, היעדר אמצעי קיום נוסף ושליטתו המוחלטת של הנתבע במשאבים הכלכליים של המשפחה. לטענת התובעת, היא נאלצה להסכים לתנאי הסכם הגירושין המקפחים, אולם הבנות אינן מחויבות לו והתביעה מוגשת בשמן.

39. מזונות הקטינות נקבעו בהסכם בין ההורים, וצרכיהן לא נבחנו על ידי המשפט, על כן, ומשמדובר בתביעתן הראשונה, אין צורך בהוכחת שינוי נסיבות מהותי.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

40. בהסכם הגירושין התחייב האב לקחת חלק בנטל גידול הקטינות, אך הוא מפר באופן שיטתי את הסכמות הצדדים, הן בנוגע למזונות הקטינות, והן בנוגע להסדרי השהות שנקבעו. הנתבע לא נוטל חלק בגידול הקטינות, לא מקיים את הסדרי השהות המינימאליים להם התחייב, ולמעשה לא מתעניין כלל בקטינות. בין הצדדים אף נחתם הסכם סנקציות כספיות על אי קיום הסדרי השהות שהוסכמו.

41. רק לאחר הגשת התביעה החל האב נצמד להסדרי השהות. אולם, גם כיום, מקיים את הסדרי השהות למראית עין בלבד, שעה שהוא משאיר אותן עם אימו רוב הזמן, והתובעת חוששת שעם תום ההליכים בין הצדדים ישוב לסורו.

42. האם טוענת, כי אין במזונות המשולמים כיום כדי להבטיח את רווחת הקטינות. לפיכך, יש לחייב את הנתבע במזונות בסך 2,500 ₪ עבור כל אחת מהקטינות, וכן לחייבו להשתתף במדור הקטינות והוצאות מדור בסך כולל של 1,450 ₪ עבור שתיהן (לפי 40% מסך הוצאות המדור ואחזקתו).

43. על אלה יש להוסיף מחצית הוצאות הבריאות והחינוך. כן מבוקש הגדרתן כסכומים קצובים שיאפשרו מימוש בהוצאה לפועל במידת הצורך.

44. פערי ההשתכרות בין הצדדים גבוהים שעה שהאב מרוויח פי שלושה ויותר מהאם, ומנגד יכולת ההשתכרות של האם נמוכה ונפגעה בשל הטיפול הצמוד בקטינה מ' הסובלת ממחלה ומוכרת כנכה 100%. ההקרבה של האם אפשרה את הצלחתו של האב, שפתח ומנהל עסק משגשג בתחום התיווך והנדל"ן. בזכותה, מקיים האב רמת חיים גבוהה מאוד, בעוד האם נושאת כמעט לבדה בנטל גידול הבנות. האם נאלצת להפסיד ימי עבודה רבים לצורך הטיפול בקטינות, במחלות או חופשות, ללא כל חלוקה מול האב.

45. לטענת האם הכנסתו החודשית של האב עולה על 20,000 ₪ בחודש, כאשר חלק מהכנסותיו משולמות במזומן ואינן מוצהרות על ידו. לראיה, הנתבע מתנהל כאדם אמיד החי ברמת חיים גבוהה, מארח אצלו בבית וקונה מתנות יקרות.

46. מנגד, לתובעת אין השכלה ומקצוע. הכנסתה כמטפלת במעון עמדה על כ-4,500 ₪ בחודש בממוצע, ובעקבות הקורונה, מחלות הקטינות ומצבה הרפואי, עמד ממוצע הכנסותיה החודשי על כ-3,000 ₪. מאז הגשת התביעה התקיימה בעיקר מדמי אבטלה חלקיים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

לדבריה, נקבעה לה נכות רפואית זמנית ע"י רופא תעסוקתי והיא קיבלה קצבה של 3,000 ₪ למשך 4 חודשים. מחודש נובמבר הופסקה הקצבה ונכותה הקבועה נקבעה על 20% בלבד, כך מתקיימת בקושי ואף נאלצת לקבל מצרכים כנדבה. כיום משתכרת לטענתה בכ-3,000 ₪ לחודש.

47. בנוסף נאלצה לקחת הלוואה של 90,000 ₪ בהחזר חודשי של 2,000 ₪.
48. צרכי הקטינות קופחו, לא נפסקו להן הוצאות מדור והשתתפות במדור או דמי טיפול, ואף לא מזונות ריאליים. קצבת הנכות של הקטינה מ' משמשת עבור הוצאותיה, והסכום שנקבע עבור הקטינה א' נמוך מאוד, ועומד על 1,700 ₪ בלבד. נוצר מצב של בית עני-בית עשיר, שיש לאזנו באמצעות הגדלת מזונות הקטינות.

49. התובעת צירפה לתביעתה פירוט הוצאות. טוענת להוצאות מדור ואחזקתו בסך 3,630 ₪, כאשר חלקן של הקטינות עומד לטענתה על 1,452 ₪ (40% בחודש); לטענתה צרכי הקטינה א' עומדים על סך של 5,387 ₪ בחודש: כלכלה, מזון, מוצרי היגיינה: 1,500 ₪; ביגוד והנעלה – 500 ₪; מסגרת חינוכית – 1,007 ₪; תרופות והוצאות בריאות – 100 ₪; ביטוחי בריאות – 50 ₪; בייביסיטר/ דמי טיפול – 750 ₪; טיפולים רגשיים – 180 ₪; מתנות, ריהוט ובלתי צפויים – 400 ₪. חוגים/ בלתי פורמלי/ צעצועים – 200 ₪; תוכנית חיסכון – 100 ₪; נסיעות (יחסי) – 600 ₪; ואילו צרכי הקטינה מ' עומדים על סך של 4,007 ₪ בחודש: כלכלה, מזון, מוצרי היגיינה: 1,500 ₪; ביגוד והנעלה – 500 ₪; מסגרת חינוכית – 1,007 ₪; תרופות והוצאות בריאות – 300 ₪; ביטוחי בריאות – 50 ₪; בייביסיטר/ דמי טיפול – 750 ₪; מתנות, ריהוט ובלתי צפויים – 200 ₪. חוגים/ בלתי פורמלי/ צעצועים – 400 ₪; תוכנית חיסכון – 100 ₪; נסיעות (יחסי) – 1,000 ₪; אציין כי בכתב התביעה הצהירה התובעת כי סכום צרכי הקטינה מ' עומדים על 4,007 ₪ בחודש אולם הסכומים המפורטים מתקבצים לסך כולל של 5,807 ₪.

50. יש לקבוע את מזונות הקטינות על פי צרכיהן האמיתיים, ובהתחשב בכך שרוב רובו של נטל גידול הקטינות המוטל על כתפי האם וכן בהתחשב בפערי ההשתכרות הגבוהים בין הצדדים. אין להשתמש בקצבת הנכות של הקטינה מ' כחלף מזונות ואין לפטור את האב מחובתו לזון את הקטינה. מדובר בקצבה שנועדה לכסות אך ורק את ההוצאות המיוחדות הנדרשות לטיפול בילדים נכים מעבר להוצאות הבסיסיות.

51. כן מבוקש לקבוע פיצוי כספי בגין הפרת הסדרי השהות בהתאם להסכם הפיצוי עליו חתם האב מול האם. אם כי אציין, שבעניין זה לא הוגשה תובענה, ואין לראות בדרישה זו כחלק

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

מתביעת מזונות, אלא, אולי, כפן ראייתי לכך שהנתבע לא קיים את זמני השהות עד כי נוצר הצורך לחתום עמו על הסכם סנקציות בגין אי קיום.

תמצית טענות הנתבע

52. הנתבע טוען כי סכום המזונות נקבע בהסכם הגירושין בהסכמה ובהתחשבות בטובת הבנות ושאר האיזונים שערכו הצדדים, ואושר על ידי בית הדין הרבני. התובעת לא הוכיחה שינוי נסיבות מהותי המצדיק תביעת מזונות חדשה. אדרבא, סכום קצבת הנכות אפילו עלה וכן עלו הכנסות האישה שבעת הגירושין כלל לא עבדה.

53. בעצם פתיחת ההסכם תוך זמן קצר, והגשת תביעה מצד הקטינות, נפגעים אינטרסים רבים כגון יציבות וסופיות הדיון.

54. האב מכחיש את הטענות בנוגע לזמני השהות, וטוען, כי אלה הזמנים עליהם הסכימו הצדדים יחד, בהתחשב ביכולות האב, עבודתו המאומצת והעובדה שהתובעת נותרה לגור בדירת הצדדים ואילו הנתבע עבר לבית הוריו ולאחריה ליחידת אירוח שלא התאימה ללינת הקטינות.

55. זמני השהות עם הקטינות נקבעו כפי שנקבעו, מתוך התחשבות בעול הכלכלי העצום שלקח על עצמו האב, והיעדר יכולתו להלין את הקטינות אצלו. חרף הנטען, האב קיים אחר הוראות ההסכם לרבות בעניין זמני השהות, אף האם עצמה אישרה כי זמני השהות מתקיימים כסדרם מזה זמן רב ויש לדחות את הטענות בעניין זה.

56. לשיטת האב ההסכמות באות לטובת האם. כך למשל, תשלום המזונות עבור הקטינה א' נקבע על סך 1700 ₪ וזאת עד להגעת הקטינה לגיל 18, אף על פי שמגיל 6 החובה לזון את הילדים מוטלת במשותף על שני ההורים ולא רק על האב.

57. כל אימת שפנתה התובעת בדרישה להחזר הוצאות העביר הנתבע כספים שהתבקש, וזאת למרות שמעולם לא העבירה קבלות כפי שנדרש בהסכם.

58. האם טוענת כי הסכומים עבור הקטינות אינם מספיקים אך לא תמכה טענותיה בקבלות ומסמכים. עתירת האם למזונות של 2,500 ₪ לפחות עבור כל קטינה, בתוספת של 1,452 ₪

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

עבור מדור, וכן מחציות מהוצאות הבריאות והחינוך, ובנוסף קבלת קצבת הנכות במלואה, היא דרישה מוגזמת, מופרזת ומופרכת שאין לה כל תימוכין.

59. הסכם גירושין מגלם בתוכו מכלול ההסכמות בין בני הזוג הנוגעות בגירושין, ואינו נוגע רק במזונות הקטינים, כך שאי אפשר לנתק את נושא המזונות מהמערך הכולל של ההסדר בין הצדדים. הגדלת המזונות תחייב עריכת איזונים מחדש, כגון, חיוב התובעת במחצית החובות המשותפים, חלוקת רכוש שוויונית והפחתת מזונות הקטינות בהגיען לגיל 6 (בשונה מהאמור בהסכם).

60. הנתבע מעריך את צרכי הקטינות כדלקמן:

עבור הקטינה א' סך של 1,570 ₪ בחודש: כלכלה (כולל בגנים ובבית האב) – 800 ₪; ביגוד והנעלה – 250 ₪; הוצאות בריאות ותרופות רגילות – 20 ₪; מתנות, ריהוט ושונות – 200 ₪; נסיעות – 300 ₪; מעבר לכך – חינוך משולם בחלקים שווים לפי ההסכם; טיפולים רגשיים, חוגים – חלק מההוצאות חריגות ומשולמים לפי ההסכם.

עבור הקטינה מ' סך של 1,670 ₪ בחודש: כלכלה (כולל בגנים ובבית האב) – 800 ₪; ביגוד והנעלה – 250 ₪; הוצאות בריאות ותרופות רגילות – 20 ₪; טיפול באסטמה – 100 ₪; מתנות, ריהוט ושונות – 200 ₪; נסיעות – 300 ₪; מעבר לכך – חינוך משולם בחלקים שווים לפי ההסכם; טיפולים רגשיים, חוגים – חלק מההוצאות חריגות ומשולמים לפי ההסכם. הוצאות מדור נטענות של 3,150 ₪ לפי התובעת כאשר צריכות להיות מחולקות לפי 10% א' כך שמדורה עומד על 315 ₪ ו-30% מ' כך שמדורה עומד על 945 ₪. מכאן שסה"כ צרכי הבנות, כולל מדור, הם – 1,885 ₪ עבור א', ו- 2,615 ₪ עבור מ'.

61. כאמור, קצבת הנכות של הקטינה מ' עלתה ביולי 2021 לסכום של 2,691 ₪ ובינואר 2022 עלתה לסכום של 3,000 ₪, ואין עבורה הוצאות מיוחדות למעט משאפים וכדורים שעלותם החודשית עומדת על 100 ₪. בין הצדדים הוחלט שקצבת הנכות תשמש לכל צרכיה לרבות מחיה שוטפת.

62. כן מציין הנתבע כי עלויות הסעת הקטינה לביקורות בבית החולים מתחלקות בין הצדדים.

63. לשיטתו התובעת מנסה להוציא כספים מעבר לצרכי הקטינה ומדובר בכפל מזונות. בפסיקה נקבע כי כאשר קצבת הנכות מספיקה לכיסוי צרכי הקטין, השוטפים והחריגים, אין מקום לחייב את האב במזונות נוספים מעבר לקצבה.

64. הכנסות האם עומדות כיום על כ-4,300 ₪ בחודש משכר עבודה, קצבת נכות הבת מ' שגדלה לאחרונה לסכום של 3,000 ₪, מזונות הקטינה א' 1,700 ₪ וכן קצבת ילדים בסך של 353 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 56187-03-21 כ' נ' כ'

תלה"מ 2429-05-21

תיק חיצוני:

65. הנתבע פירט את הוצאותיו חודשיות כדלקמן: שכירות 3,500 ₪ הכוללת ארנונה, מים, כבלים ואינטרנט; חשמל וגז 300 ₪. בתוך מאמציו להגדיל את העסק נאלץ לקחת הלוואות גדולות.
66. גם טענות התובעת כי הנתבע חי חיים אמידיים נסתרו והופרכו.
67. מבוקש כי בית המשפט ידחה את התביעה, ויקבע כי הגשת התביעה בנסיבות דנן היא ניסיון חסר תום לב של התובעת לשפר את מצבה הכלכלי על חשבון הנתבע.

דיון והכרעה

68. חיוב אדם במזונות ילדיו הקטינים קבוע בסעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959:
- "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן – זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".**
69. הקטינה א' חצתה את גיל 6 ואילו הקטינה מ' בת 4.5 שנים. לפיכך, הדין לחיוב במזונות שונה לכל אחת מהן. מקור החיוב בעניינה של א' הוא מדין צדקה ובהתאם להלכת בע"מ 919/15 חל במידה שווה על שני ההורים, כפי שפורח בהמשך. לעומת זאת, מקור החיוב בעניינה של מ' עד הגעתה לגיל 6 הוא אבסולוטי על האב היהודי, מכוח דינם האישי של ההורים, ומגיל 6 ואילך יהא אף הוא מדין צדקה והלכת בע"מ 919/15.
70. הלכת בע"מ 919/15 קובעת כי את חלוקת החיוב בין שני ההורים יש לבחון לאור שלושה פרמטרים: צרכי הקטינים תלויי שהות ושאינם תלויי שהות; הכנסות כל אחד מההורים והיחס בין ההכנסות; חלוקת האחריות ההורית וזמני השהות. מאז ניתנה ההלכה פסקי דין רבים הרחיבו, הלכה ולמעשה, את שנפסק בבע"מ 919/15, וקבעו כי יש ליישם את עקרונות הבע"מ בכל עת שנפסקים מזונות קטינים מגיל 6 ועד גיל 15 גם במקרים בהם חלוקת זמני השהות אינה שוויונית.
71. לתוך כך יש להכניס שני פרמטרים נוספים. האחד – גובה דמי המזונות נקבע כבר בין הצדדים בהסכם גירושין. השני – קיים פער גדול בזמני השהות וקיים פער השתכרות משמעותי לטובת האב.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

72. בנסיבות בהן מבוקש שינוי סכום המזונות לאחר שזה נקבע בהסכם, יש להקפיד הקפדה יתרה עם העותר לשינוי סכום המזונות. כמו כן יש לתת משקל לעובדה שהסכם גירושין במהותו הינו הסכם פשרה בין הצדדים, **הכולל מארג שלם של הסכמות וויתורים שעשה כל אחד מהצדדים, והם קשורים זה בזה** (ראה פסק דינה של כב' השי' גולן תבורי בתמ"ש (פ"ת) 61453-06-13 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו).

הכנסות הצדדים ויכולת השתכרותם:

73. בין הצדדים קיים פער הכנסות גדול.

74. הנתבע טוען להכנסות חודשיות ממוצעות של 14,352 ₪ לחודש לשנת 2019; 5,548 ₪ לחודש לשנת 2020; ו- 7,808 ₪ לחודש לשנת 2021. לראייה צירף דו"חות רווח והפסד. לדבריו הייתה הידרדרות בהכנסות העסק בשל משבר הקורונה בשנת 2020, אך ניתן לראות כי בשנת 2021 התהפכה המגמה והעסק חזר להיות רווחי יותר משהיה ב- 2020. עוד העיד הנתבע כי במחצית השנייה של שנת 2021 צומצם הגירעון. בנוסף בעסק בוצעו השקעות גדולות, כך לדברי הנתבע (עמ' 24 ש' 14-15).

75. התובעת טענה כי ישנן הכנסות רבות שאינן מדווחות, אך לא הביאה כל ראייה לכך והנתבע כמעט ולא נחקר על הכנסותיו. יחד עם זאת, ההתרשמות היא כי מדובר בעסק מצליח שפוטנציאל ההכנסות ממנו גבוה. יצוין כי אפילו בשנת 2020, שהייתה שנה קשה לעסק בשל משבר הקורונה, עדיין סיים העסק את השנה ברווח. בנוסף, בשנת 2021 "קפץ" הרווח בכמעט 50% לעומת השנה הקודמת. אני סבור כי כבר בשנת 2022 יוכל הנתבע לחזור ולהגיע להכנסות שאפיינו את העסק לפני משבר הקורונה, כך שהרווח החודשי יגיע לסך של 14,000 ₪ לחודש. ולא תהיה זו השערה חסרת בסיס להניח כי העסק ימשיך להתרחב ולשגשג גם בשנים הבאות. סופו של יום, הנתבע הוא איש צעיר שהחל לפתח את עסקיו עוד בטרם מלאו לו 30 שנה וכבר בתחילת הדרך ראה ברכה בעמלו.

76. הנתבע עצמו ציין, כי הוצאות רבות מדווחות במסגרת העסק, לרבות אחזקת רכב מלאה והוצאות נוספות, כמו גם, ככל הנראה, תשלומים עבור הוצאות משפטיות. הנתבעת, בהיותה שכירה, אינה יכולה "להעמיס" הוצאות מחייה שוטפות על אישיות משפטית נפרדת, והיא נושאת בהוצאות אלה באופן ישיר.

77. ממכלול הראיות שהובאו בפני אני מעמיד את הכנסתו החודשית של האב, או למצער פוטנציאל הכנסתו על סך של 15,000 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

78. התובעת הצהירה כי היא משתכרת כ- 3,000 ₪ בחודש (ר' עמ' 20, ש' 1). לתובעת נקבעה נכות קבועה של 20% ולטענתה היא יכולה לעבוד רק 6 שעות ביום. על כך יש להוסיף קצבת ילדים בסך 353 ₪ בחודש וכן קצבת נכות עבור הקטינה מ' בסך 3,000 ₪.

79. לטענת הנתבע מהחומר שצורף לתביעה עולה כי הכנסות התובעת מכלל המקורות (שכר, מזונות, קצבאות) מעמידים אותה על הכנסה חודשית של 13,000 ₪. אך נראה כי טענה זו אין בה ממש. גם בטרם נקבעה לה נכות הכנסתה של התובעת עמדה על 4,500 ₪ לחודש.

80. אין חולק כי התובעת היא שנשאה ונושאת בעול גידול הקטינות כמעט לבדה ביחוד עול הטיפול בקטינה מ' וכפועל יוצא מכך נגבה ממנה מחיר אישי כבד. בצירוף מצבה הרפואי, נראה כי יכולת השתכרותה מוגבלת וכך גם יכולתה להתקדם מבחינה מקצועית בשלב זה.

81. לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את הנתונים שבפניי אני מעריך כי הכנסתה של האישה, או למצער, פוטנציאל השתכרותה עומד על סך של 4,000 ₪ בחודש.

82. מכאן שהפער בין הכנסות התובעת לנתבע עומד על 20% לאם אל מול 80% לאב.

צרכי הקטינים

83. בהסכם הגירושין קבעו הצדדים הוראות בנוגע למזונות הקטינות בסעיף 3 כדלקמן:

(1) האב מתחייב לשלם לידי האם מזונות עבור הקטינה א' כהן סך של 1,700 ₪ הכוללים את מדורה.

באשר לקטינה מ' כהן מוסכם על הצדדים כי כל עוד מקבלת הקטינה קצבת נכון על סך 2,600 ₪ תכסה ותחשב קצבה זו כמכסה את מזונותיה.

והיה וקצבת נכות זו תיפסק על ידי הגוף המשלם יישא האב וישלם עבור קטינה זו בנוסף לאמור לעיל, סך של 1500 ₪ הכוללים את מדורה.

בנוסף, נקבע כי הצדדים יישאו במשותף בחלקים שווים בהוצאות רפואיות והוצאות חינוכיות של הקטינות.

84. התובעת טענה כאמור להוצאות בגין צרכי הקטינות של 5,387 ₪ עבור הקטינה א', ו- 5,807 ₪ עבור הקטינה מ'. בפירוט הוצאותיהן כללה התובעת הוצאות בגין מסגרות חינוכיות

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

בסכום של 1,007 ₪ לכל אחת. לעומתה, טען הנתבע כי הוצאות הקטינות עומדות על 1,570 ₪ לא' ללא רכיב מדור, ו- 1,885 ₪ כולל הוצאות מדור. ואילו עבור הקטינה מ' 1,670 ₪ ללא מדור ו- 2,615 ₪ כולל מדור. לגבי הוצאות החינוך טען האב כי הן משולמות בחלקים שווים בהתאם להסכם.

85. פסיקה עדכנית מעמידה את צרכי הקטין החדשיים, ללא הוצאות מדור, על סך של 2,250 ₪ לחודש. לעניין זה ראוי להפנות לדברי כב' השופט ויצמן ברמ"ש 18-10-59188 מיום 25/10/18 (מחוזי מרכז) (פורסם במקורות):

.. "יש לזכור כי קודם להלכת בע"מ 919/15 נהגו בתי המשפט לאמוד צרכי החדשיים של קטין בשיעור של כ- 1400 ₪ ואולם הערכה זו נגעה אך ורק באשר לצרכיו ההכרחיים ואולם מאז שניתנה הלכת 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולים על צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נוכח הכפילויות הנדרשות מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתו ומבלי לקבוע מסמרות בדבר ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2250 ₪ לחודש לקטין".

86. אציין כי זמני השהות במקרה דנן רחוקים מלהיות שוויוניים. האב מקבל את הקטינות פעם אחת באמצע השבוע ללילה אחד, ופעם בשבועיים לשני לילות (כולל סוף שבוע). סך הכול, בסבב של 14 יום, האב משתתף ב- 3 ימים בלבד. הנתבע ציין כי זמני השהות המצומצמים הוסכמו על הצדדים לאור הצורך של הנתבע לעבוד שעות רבות, בין היתר בשל היותו עצמאי ובעל חברה, על מנת לייצר הכנסות שיספיקו לתשלום החובות המשותפים שהנתבע לקח את כולם על עצמו, וכן תשלום מזונות, לרבות, השתתפותו בהוצאות חריגות.

87. אני מקבל את טענתו זו של האב אלא שלמטבע זו, כמו לכל מטבע, ישנם שני צדדים. מהצד השני של חלוקת הזמנים הבלתי שוויונית, עומדת התובעת שהיא המטפלת העיקרית, כמעט בלעדית, בקטינות, ובפרט שאחת מהן בעלת צרכים מיוחדים.

צרכי הקטינה א'

88. התובעת, כאמור, טענה כי צרכיה של א' (שאינה בעלת צרכים מיוחדים) עומדים על סך של 5,387 ₪, עליהם יש להוסיף דמי מדור ואחזקתו בסך של 726 ₪. מלבד סכומים אלה יש לחייב את הנתבע גם במחצית מהוצאות הבריאות והחינוך.

89. ייאמר על אתר, התובעת לא הצליחה להוכיח הוצאות אלה עבור הקטינה, ההוצאות לא נתמכו בראיות, והן חורגות מהותית גם מהערכה המקובלת של מזונות בפסיקת בתי

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

המשפט. אני סבור, כי הערכת הנתבע להוצאות הקטינה בסך של 1,885 ₪ היא הערכה מדויקת יותר ותואמת את הראיות שהובאו בפני ביחס להוצאות הקטינה.

90. בנסיבות אלה, כאשר המזונות הפסוקים בהסכם הגירושין עומדים על סך 1,700 ₪ לחודש, לא מצאתי כי יש מקום להתערב ולשנות את דמי המזונות ביחס לקטינה א', כאשר סכום זה נותר על כנו אף שהקטינה כבר מעל גיל 6, ויש להתחשב, לצורך קביעת מזונותיה, גם בהכנסת האם וגם בזמני השהות עם האב, גם אם אלה מצומצמים.

צרכי הקטינה מ'

91. לטענת האב, הצדדים החליטו בהסכם שקצבת הנכות מכסה את כל צרכי הקטינה, לרבות צרכי מחייתה, ובכל מקרה אין עבודה הוצאות מיוחדות למעט תרופות בסכום של כ-100 ₪. עוד נטען, כי מאז החתימה על ההסכם עלתה קצבת הנכות של הקטינה מ' לסכום של 3,000 ₪ והפסיקה קובעת כי במקום שקצבת הנכות מספיקה לכיסוי צרכי הקטין, השוטפים והחריגים, אין מקום לחייב את האב במזונות נוספים מעבר לקצבה.

92. בפסיקה קיימות שתי גישות, לפי האחת, כל עוד לא הוכח בפני ביהמ"ש כי ישנן הוצאות או צרכים אותם הקצבה אינה מכסה, אין לפסוק מזונות נוספים מעבר לקצבת הנכות. מאידך, יש הסוברים כי קצבת הנכות מטרתה להקל על גידולו של הקטין הנכה, ולאפשר להורים לדאוג לצרכים המיוחדים של קטין זה, אך איננה פוטרת את ההורים מכיסוי הוצאות הקטין הנכה השוטפות.

93. אין חולק כי גידולו של קטין נכה, כרוך לעיתים קרובות בעומס כבד המוטל על הוריו, הגורם להוצאות משמעותיות שאינן מנת חלקו של כל קטין אחר. הקצבה משמשת לכיסוי ההוצאות החריגות לרבות טיפול רפואי מיוחד, השגחה לפי הצורך, נסיעות מיוחדות.

94. לטעמי יש ממש בטענת האב כי יש לקזז את קצבת הנכות של הקטינה מ' מהחיוב במזונות. יחד עם זאת, יש לבחון באופן מדוקדק את צרכיה הקטינה בעלת הצרכים המיוחדים, שכן פעמים רבות, קטינים בעלי צרכים מיוחדים דורשים טיפול מיוחד. טיפול זה המתבטא בעיקר בצורך להקדיש להם זמן, בחוסר היציבות במסגרות החינוך המחייבות את ההורה המטפל להיות זמין כמעט כל העת, לעיתים קרובות, כמו במקרה של מ', הצרכים המיוחדים

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

מתבטאים גם בבדיקות רפואיות בבתי חולים מרוחקים, עניין המהווה מעמסה נוספת, לא רק בשל הוצאות נסיעה אלא גם בשל אובדן ימי עבודה והאפשרות להתפרנס.

95. פסק הדין, בו נקבעה הלכה חדשה ביחס להתחשבות בקצבת הנכות של הקטין ניתן ביום

28.4.21 בבית המשפט העליון. תחילת ההליך נקבעה בבית המשפט לענייני משפחה, שם

נפסק, כי במקרה בו קצבת הנכות של ילד הסובל מאוטיזם מכסה את כלל צרכיו אין מקום

לפסוק לו מזונות נוספים (תמ"ש (טב') 14-05-29222 כב' השופט הבכיר א. זגורי, פורסם

בנבו). על פסק דין זה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי ובהמשך הוגשה בקשת רשות ערעור

לבית המשפט העליון. ביום 28.4.21 ניתן פסק דין בבע"מ 2083/91 (פורסם במאגרים).

96. בית המשפט העליון אישר את קביעת בית המשפט לענייני משפחה ופסק כי יש להתחשב

בקצבת הנכות של הקטין במלואה, בבואו של בית המשפט לפסוק מזונות. המשמעות היא, כי

ייתכנו מקרים בהם צרכי הקטין יכוסו במלואם על ידי קצבת הנכות, ובמקרים אלה לא

תוטל על האב חובת תשלום מזונות מעבר לקצבת הנכות. אציין, כי בית המשפט העליון ציין

את הקושי שיש ב"פטור" מלא של האב מתשלום מזונות, ואף הוצע על ידו כי תישקל

אפשרות להשתמש בחלק מהקצבה כחיסכון עתידי עבור הקטין. אלא שבסופו של יום

בהיעדר הסכמה בין הצדדים דחה בית המשפט את בקשת רשות הערעור ופסיקת בית

המשפט לענייני משפחה נותרה על כנה, כעת כהלכה מחייבת.

97. כאמור, מקום שסכום המזונות נקבע בהסכם גירושין כולל בין הצדדים, נדרשת מידת

זהירות רבה בטרם יתערב בית המשפט בשיעור המזונות המוסכם (ע"א 442/83 קס נ' קס,

פ"ד לח(1) 767 (1984) (פורסם במקורות)). אך בשעה שהעומס המוטל על האם בגידול שתי

קטינות, אחת מהן חולה ומוכרת כ-100% נכה ע"י המל"ל, כבד ביותר ובשעה שהאב אינו

משתתף בנטל זה, או למצער, כמעט ואינו משתתף בו, אין מנוס לטעמי מהתערבות בפסיקת

דמי המזונות.

98. ביחס לצרכי הבת מ', טענה התובעת כי אלו עומדים על סך 4,007 ₪ בתוספת 726 ₪ בגין

מדור ואחזקתו. סכומים אלה, בדומה לסכומים שנתבעו עברו הבת א', לא גובו במסמכים או

ראיות ובחקירתה הנגדית לא הצליחה התובעת להסבירם או להוכיחם. לשיטתו של הנתבע,

צרכיה של הבת מ' עומדים על סך של 2,651 ₪, כאשר סכום זה כולל מדור ואחזקתו. נוכח

העובדה כי קצבת הנכות של מ' עומדת על סך של 3,000 ₪ לחודש הרי שצרכיה "נבלעים"

בתוך קצבתה ואין מקום לפסוק מזונות נוספים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

99. מעיון בכלל המסמכים והראיות ולאחר שמיעת עדויות הצדדים אני סבור כי צרכיה של מי הוערכו ביתר על ידי התובעת מחד, ובחסר על ידי הנתבע מאידך. כפי שציינתי לעיל, טיפול בילדה עם צרכים מיוחדים, טומן בחובו הנחה בדבר קיום הוצאות שאינן ברות כימות כספי מדויק.

100. בחישוב שבוצע על ידי הנתבע, אין כל התייחסות לצרכים אלה, זולת רכישת תרופות ומשאף. התובעת טענה, וטענתה זו לא נסתרה, כי היא נדרשת להיות זמינה באופן מתמיד לקטינה, ופעמים רבות היא נאלצת להפסיד ימי עבודה בשל הטיפול בה. לזאת יש להוסיף נסיעות לבדיקות וטיפולים בבית החולים שניידר. הנתבע אומנם ציין כי הוא מעביר סך של 200 ₪ לצורך השתתפות בנסיעות אלה, אך אין חולק כי מי שנוסעת בפועל עם הקטינה, זו האם עצמה. מי שנשארת עם הקטינה (וגם עם הקטינה א') בעת מחלה, זו האם עצמה. מי שנמצאת ב"כוננות מתמדת" לכל צורך או טיפול של הקטינות זו האם עצמה. לכל אלה יש מחיר גם אם הוא קשה לכימות.

101. אני סבור, כי לקטינה בת 4.5 שנים עם אסטמה קשה המלווה בצורך בטיפול והשגחה תמידיים יש לקבוע דמי טיפול ראויים, שלא יפחתו מסך של 1,000 ₪ לחודש, על דרך האומדנא. מכאן, שאת צרכיה של מי יש להעמיד על סך של 3,600 ₪ לחודש, ובקיוז קצבת הנכות יש לחייב את האב לשאת בצרכיה בהיקף של 600 ₪ לחודש וזאת כל עוד היא זכאית לקצבת נכות.

102. ככל שתופסק קצבת הנכות, יש להעמיד את מזונותיה של מי על סך של 2,200 ₪ לחודש כאשר סכום זה כולל מדור ודמי מדור.

103. לעניין טענות הנתבע בדבר הצורך בפתיחת הסכם הגירושין כולו, כתוצאה משינוי המזונות, אין בידי לקבל טענה זו. העובדה כי האב לקח על עצמו תשלום החובות המשותפים נעשתה בד בבד עם ויתור התובעת על זכויותיה בעסק של הבעל, שכפי שהוכח לעיל הוא עסק מניב ומתפתח. ביחס לטענה בדבר הצורך בהפחתת דמי המזונות בעת שהקטינות מגיעות לגיל 6 שנים (הקטינה א' כבר הגיעה לגיל זה ביום 15.1.22) כבר נפסק לא אחת כי אין מדובר בהפחתה "אוטומטית" ויש לבחון כל מקרה לגופו.

כך למשל פסק רק לאחרונה בית המשפט העליון בבג"צ 2272/21 (מיום 25.4.22 פורסם במאגרים) את הדברים הבאים:

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

"עוד יוער כי בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] עסק במקרה של משמורת משותפת בו לבני הזוג הכנסות דומות או שוות (ראו שם פסקה 39 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז), מקרה בו הנסיבות שונות עשוי ממילא להוליד גם תוצאה שונה. הנסיבות של כל מקרה משפיעות על התוצאה ובאור כללי ניתן לומר כי גישת בית הדין לפיה יש לבדוק כל מקרה לגופו היא ראויה, גם לבית משפט האזרחי (ראו פסקת הסיום בבע"מ 919/15) [פורסם בנבו]"

104. המקרה שלפני הוא דוגמא מובהקת לנסיבות שונות שמולידות תוצאה שונה. לא רק פערי השתכרות משמעותיים בין האב לאם, אלא גם זמני שהות מצומצמים בין האב לקטינות.

105. אציין כי שני הצדדים טענו כי הם נאלצו ליטול הלוואות גדולות אלא שנראה כי הלוואות אלה, או לפחות חלקן נדרשו לצורך מימון ההליכים המשפטיים (שני הצדדים העידו כי שילמו כ"א לפחות 50,000 ₪ כשכר טרחה לבי"כ).

106. עוד מצאתי לציין כי התובעת עתרה להשתתפות האב במחצית הוצאות חריגות של חינוך ורפואה (סעיף 4 לכתב התביעה), חרף פערי ההכנסות, וגם עניין זה הובא בחשבון בעת פסיקת המזונות בפסק דין זה.

התוצאה

107. התביעה לאכיפת הסכם (תלה"מ 21-03-56187) נדחת.

התביעה למזונות הקטינות מתקבלת בחלקה כדלהלן:

108. מזונות הקטינה א' יותרו כפי שנקבעו בהסכם הגירושין ולא יחול שינוי ביחס אליהם.

109. מזונות הקטינה מ' יועמדו על סך של 3,600 ₪ כאשר מסכום זה תקוּזז קצבת הנכות כך שהתשלום יעמוד על סך של 600 ₪. ככל שתופסק קצבת הנכות, ישלם האב מזונות עבור הקטינה מ' בסך של 2,200 ₪. המזונות ישולמו לידי האם בכל 10 לחודש. מזונות חודש 5/22 ישולמו ביום 15.5.22.

110. מזונות העבר מיום הגשת התביעה ליישוב סכסוך ועד לחודש 4/22 (למען הסר ספק 13 חודשים), ישולמו בעשרה תשלומים חודשיים רצופים ושווים, תשלום ראשון ישולם עם

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

מזונות חודש 5/22 ביום 15.5.22. יתרת התשלומים ישולמו בכל עשירי לחודש עם המזונות השוטפים.

111. בתקופת השירות בצה"ל ו/או בשירות הלאומי, ימשיך הנתבע לשלם מזונות לתובעת עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי, כשהסכום יעמוד על שליש מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד כאמור להלן.

112. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של התובעת, כשהסכום הנקוב לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים לתקופות הביניים.

113. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינות, לרבות קצבת ילדים, מענק לימודים, קצבת נכות וכיו"ב, ישולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות.

114. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "תקשורת מתועדת": תקשורת סלולרית (כגון: / WhatsApp מייל / דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחוייב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את המידע/מסמכים.

115. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה. הצדדים רשאים לשלם את התשלום ישירות לנותן השירות.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 21-03-56187 כ' נ' כ'

תלה"מ 21-05-2429

תיק חיצוני:

116. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

117. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית לאחר קיזוז מענק הלימודים שמשולם מטעם המל"ל – כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, רכישת ציוד לימודי לבית הספר, טיולים, מסע לפולין, חוגים (חוג אחד לפחות בעלות ציבורית עד סך של 300 ₪ לחוג ומעבר לכך בהסכמת ההורים), שיעורי עזר (ככל ולא תהיה הסכמה בין ההורים ע"פ המלצת מחנך/ת, יועצת/ת או המורה המקצועית/ת), תנועת נוער, קייטנות (שני מחזורים בעלות ציבורית לפחות ומעבר לכך בהסכמת שני ההורים). הצדדים רשאים לשלם את התשלום ישירות לנותן השירות.

118. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

119. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

120. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאחר בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

121. לאור התוצאה אליה הגעתי אינני עושה צו להוצאות.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 56187-03-21 כ' נ' כ'

תלה"מ 2429-05-21

תיק חיצוני:

רון ארנון, שופט